

Οικονομικά - Εταιρικά Νέα

Moody's: Κίνδυνος υποβάθμιση της Ελλάδας, εάν δεν τηρούνται τα συμφωνηθέντα (όπως οι περικοπές στις συντάξεις)

Σύμφωνα με τα όσα αναφέρει ο οίκος Moody's σε νέα του ανάλυση, εάν η ελληνική κυβέρνηση δεν προχωρήσει σε περικοπή συντάξεων και δεν εφαρμόσει τις υποχρεώσεις απέναντι στους πιστωτές, τότε θα υποβαθμίσει την πιστοληπτική της ικανότητα. Πάντως όπως τονίζει η Moody's δεδομένου του positive outlook (θετικές προοπτικές) που διατηρεί για την Ελλάδα, μια υποβάθμιση υπό κανονικές συνθήκες στην παρούσα φάση δεν είναι τόσο πιθανή.

Όπως σημειώνεται, η Ελλάδα «υπόκειται σε υψηλό ρίσκο απρόβλεπτων γεγονότων» και γι' αυτό ο οίκος την αξιολογεί με High+ στην κατηγορία event risk, γεγονός που, σε συνδυασμό με μια πολιτική της κυβέρνησης που παρεκκλίνει από τις προβλεπόμενες μεταρρυθμίσεις και υποχρεώσεις, θα μπορούσε να οδηγήσει τελικά σε υποβάθμιση. Η βαθμολογία της χώρας στις υπόλοιπες κατηγορίες, που είναι κάτω του μετρίου, επηρεάζουν την αξιολόγηση της πιστοληπτικής της ικανότητας. Η Ελλάδα βαθμολογείται είτε με Low+ είτε Moderate-, με το Moderate να αποτελεί την «βάση», σε κατηγορίες όπως η χρηματοπιστωτική ισχύς, οι τράπεζες, το πολιτικό ρίσκο και ο κίνδυνος λόγω χαμηλής ρευστότητας.

«Εάν η ελληνική κυβέρνηση αποφασίσει να αποκλίνει από τις δεσμεύσεις της και ανατρέψει μεταρρυθμίσεις που έχουν συμφωνηθεί και έχουν ψηφισθεί, θα μπορούσαν να αναπτυχθούν πιέσεις για την αξιολόγηση» αναφέρεται από τους αναλυτές της Moody's.

Ο οίκος αξιολόγησης είχε αναφέρει «μετά τη διπλή αναβάθμιση τον περασμένο Φεβρουάριο δεν προγραμματίζαμε να προχωρήσουμε σε νέα κίνηση. Οι προοπτικές συνήθως μεταβάλλονται ή αποφασίζονται εντός 12-18 μηνών».

Η Moody's αναφέρει επίσης ότι η μείωση του εξαιρετικά υψηλού χρέους, η οποία απαιτεί τη συμμόρφωση με πολύ αυστηρούς δημοσιονομικούς στόχους για πολλά χρόνια, η επιμονή στον δρόμο των μεταρρυθμίσεων, καθώς και ένα πολύ αδύναμο τραπεζικό σύστημα με ακόμη πολύ υψηλά μη εξυπηρετούμενα ανοίγματα, αποτελούν τεράστιες προκλήσεις για τη χώρα παρά την έξοδο από τα προγράμματα.

Ο οίκος αξιολόγησης, βέβαια, αναγνωρίζει ότι μετά τη συμφωνία του Eurogroup, η χώρα έχει χαμηλό κόστος εξυπηρέτησης του χρέους και μέτριες χρηματοδοτικές ανάγκες. Παράλληλα, το πιστωτικό της προφίλ υποστηρίζεται από τη βελτίωση των οικονομικών και δημοσιονομικών προοπτικών μετά την ολοκλήρωση του προγράμματος, ενώ οι πιστωτές της έχουν δεσμευθεί να προχωρήσουν σε περαιτέρω μέτρα ελάφρυνσης του χρέους εάν χρειαστεί στο μέλλον.

Η Ελλάδα θα μπορούσε να αγγίξει την αναβάθμιση, διατηρώντας συνετή δημοσιονομική πολιτική και συνεχίζοντας τις προσπάθειες μεταρρυθμίσεων, κάτι που θα έδειχνε τον δρόμο επιστροφής στις αγορές, αλλά και ταχύτερη βελτίωση των συνθηκών στον τραπεζικό κλάδο.

Συνέχεια...

Σε υποβάθμιση θα οδηγηθεί εάν υπάρχουν εντάσεις με τους πιστωτές, οι οποίες θα θέσουν σε κίνδυνο τη σχέση στήριξης με την Ευρωζώνη. Αυτό που υπογραμμίζεται είναι ότι το κλίμα είναι αβέβαιο σχετικά με τις προοπτικές της ανάπτυξης στο μεσοπρόθεσμο διάστημα, αλλά και τις επιπτώσεις των επίμονα χαμηλών ρυθμών ανάπτυξης.

Η Moody's αν και αναμένει ότι οι προοπτικές της Ελλάδας θα βελτιωθούν βραχυπρόθεσμα, υποστηρίζει ότι παραμένουν σημαντικά εμπόδια στην επίτευξη διατηρήσιμης ανάπτυξης, συμπεριλαμβανομένης της χαμηλής αποταμίευσης, καθώς και των χαμηλών ρυθμών επενδύσεων.

Αμφιβολίες υπάρχουν και για τις μακροπρόθεσμες προοπτικές ανάπτυξης της Ελλάδας κυρίως εξαιτίας των δυσμενών δημογραφικών στοιχείων και της μετανάστευσης μεγάλου ποσοστού των νέων, καθώς και εκείνων με υψηλό μορφωτικό επίπεδο.

Την ίδια ώρα, το χρέος θα παραμένει σε υψηλά επίπεδα για τις επόμενες δεκαετίες, ακόμη και υπάρχουν μικρές αποκλίσεις σχετικά με τις δημοσιονομικές ή οικονομικές επιδόσεις μπορεί να καταστήσουν τη διαδρομή του χρέους μη βιώσιμη.

Η Moody's καταλήγοντας, προειδοποιεί, ότι αν και η υποστήριξη τη δεδομένη στιγμή από τους πιστωτές της Ευρωζώνης είναι αρκετά ισχυρή, το μέλλον είναι αβέβαιο και αυτό γιατί η πολιτική δυναμική των χωρών αυτών μακροπρόθεσμα είναι λιγότερο εξασφαλισμένη.

ΕΥΔΑΠ: Βελτίωση των αποτελεσμάτων το Α' εξάμηνο

Το πρώτο εξάμηνο του 2018, η ΕΥΔΑΠ εμφάνισε σημαντική βελτίωση των αποτελεσμάτων της, επιβεβαιώνοντας τη συνέπεια και τη δυναμική της λειτουργίας της.

Συγκεκριμένα, ο κύκλος εργασιών κατά το πρώτο εξάμηνο του 2018 παρουσίασε αύξηση κατά 1,6 εκατ. ευρώ (+1,1%) και διαμορφώθηκε στα 153,4 εκατ. ευρώ από 151,8 εκατ. ευρώ το αντίστοιχο εξάμηνο του 2017. Η ταυτόχρονη μείωση του λειτουργικού κόστους κατά 5,7 εκατ. ευρώ (-4,0%), διαμορφωμένο στα 136,8 εκατ. ευρώ, αύξησε το μικτό περιθώριο κέρδους κατά 3,7 εκατ. ευρώ (+6,4%), ήτοι 61,2 εκατ. ευρώ από 57,5 εκατ. ευρώ το πρώτο εξάμηνο του 2017.

Αναφορικά με τους δείκτες μέτρησης αποδοτικότητας, τα κέρδη προ φόρων, χρηματοδοτικών, επενδυτικών αποτελεσμάτων και αποσβέσεων (EBITDA)* της Εταιρίας παρουσίασαν σημαντική αύξηση κατά 7,7 εκατ. ευρώ (+26%) και διαμορφώθηκαν στα 36,7 εκατ. ευρώ από 29 εκατ. ευρώ το πρώτο εξάμηνο του 2017, ενώ το EBITDA margin διαμορφώθηκε στο 23,9% από 19,1%.

Ομοίως αύξηση 67,8% παρουσιάστηκε και στα κέρδη προ φόρων, χρηματοδοτικών και επενδυτικών αποτελεσμάτων (EBIT)* τα οποία διαμορφώθηκαν στα 17,4 εκατ. ευρώ από 10,4 εκατ. ευρώ το πρώτο εξάμηνο του 2017. Το EBIT margin διαμορφώθηκε στο 11,4% από 6,8%.

Ανοδικά κινήθηκαν και τα κέρδη προ φόρων της ΕΥΔΑΠ κατά το πρώτο εξάμηνο του 2018, διαμορφωμένα στα 26,1 εκατ. ευρώ από 20,3 εκατ. ευρώ το αντίστοιχο εξάμηνο του 2017, σημειώνοντας αύξηση κατά 28%.

Τα μετά από φόρους κέρδη ανήλθαν στα 17,9 εκατ. ευρώ έναντι 11,9 εκατ. ευρώ το πρώτο εξάμηνο του 2017, αυξημένα κατά 50%. Οι Ελεύθερες Ταμιακές Ροές (FCFF) αυξήθηκαν στα 47,3 εκατ. ευρώ από 34,5 εκατ. ευρώ στο πρώτο εξάμηνο του 2017.

Όπως αναφέρεται στην ανακοίνωση, στόχος της Εταιρείας είναι ο περαιτέρω εξορθολογισμός των δαπανών και η συνεχής βελτίωση και απλούστευση των εταιρικών διαδικασιών, μέσω του ψηφιακού μετασχηματισμού που ακολουθείται, με την ταυτόχρονη διατήρηση της υψηλής ποιότητας των υπηρεσιών που προσφέρει.

Handelsblatt : Γιατί οι ΗΠΑ είναι μια αυτοκρατορία βασισμένη στο χρέος

«Λένε πως το να χτίζεις πάνω σε χρέη, είναι σαν να χτίζεις πάνω στην άμμο. Η άμμος όμως της Αμερικής φαίνεται μάλλον σταθερή. Το σύστημα χρέους μπορεί να λειτουργήσει ακόμα για μεγάλο χρονικό διάστημα», συμπεραίνει σε άρθρο η γερμανική οικονομική εφημερίδα. Αναλυτικά η Handelsblatt αναφέρει τα εξής : «Η κεντρική τράπεζα των ΗΠΑ (Fed) αύξησε στα μέσα της εβδομάδας τα επιτόκια σε ένα εύρος 2,0 έως 2,25%, με προοπτική περαιτέρω αυξήσεων. Οι αποδόσεις των δεκαετών κρατικών ομολόγων των ΗΠΑ κυμαίνονταν ήδη στο ήδη 3%. Είναι ελαφρώς υψηλότερες από τον πληθωρισμό των ΗΠΑ και κυρίως κατά 2 ποσοστιαίες μονάδες υψηλότερες από τον μακροπρόθεσμο στόχο πληθωρισμού της Fed. Έτσι, η Αμερική προσφέρει στον κόσμο μια τεράστια ποσότητα χρεογράφων με θετικές πραγματικές αποδόσεις και μέγιστη ασφάλεια. Πάνω σε αυτό εδράζεται η δύναμη των Ηνωμένων Πολιτειών. Ο συνδυασμός απόδοσης και ασφάλειας προσελκύει χρήματα από όλο τον κόσμο. Αυτό δίνει τη δυνατότητα στους Αμερικανούς να διατηρούν την δυναμική της οικονομίας τους, να χρηματοδοτούν το τεράστιο στρατιωτικό τους δυναμικό και να χρησιμοποιούν τις ίδιες τις κεφαλαιαγορές ως μέσο για να επιβάλουν μέχρι τέλους τις δικές τους νομικές απόψεις σε όλον τον κόσμο, όπως αποδεικνύουν οι κυρώσεις για το Ιράν. Ήδη ο Αλέξανδρος Χάμιλτον, ο πρώτος υπουργός Οικονομικών των ΗΠΑ, είχε διαβλέψει την πολιτική σημασία των κρατικών ομολόγων. Σε αυτό του χρησίμευσε η Βρετανία ως πρότυπο. Ο πρόεδρος των ΗΠΑ Ντόναλντ Τραμπ οδηγεί σήμερα το παιχνίδι με τις φορολογικές μειώσεις λίγο παραπέρα : Θα υπάρξουν περισσότερα χρέη, τα οποία σε ένα μεγάλο βαθμό θα χρηματοδοτηθούν από το εξωτερικό. Πόσο καιρό μπορεί όμως αυτό να πηγαίνει καλά; Η διαίσθηση λέει πως ό,τι χτίζεται πάνω σε χρέη είναι σαν να χτίζεται πάνω σε άμμο. Αυτή η άμμος όμως φαίνεται μάλλον σταθερή. Συχνά οι ΗΠΑ συγκρίνονται με το Ηνωμένο Βασίλειο. Οι Βρετανοί είχαν κάποτε μια τεράστια παγκόσμια αυτοκρατορία. Την έχασαν -αυτή είναι η συνήθης ερμηνεία- επειδή ήταν υπερχρεωμένοι και δεν μπορούσαν πλέον να χρηματοδοτήσουν την εξουσία τους. Ο Αμερικανός οικονομολόγος Μάικλ Χάντσον βλέπει ως σημαντική αιτία που την προκάλεσε το γεγονός ότι οι ΗΠΑ μετά τον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο επέμειναν στην αποπληρωμή όλων των πολεμικών χρεών από τις φιλικές χώρες όπως η Βρετανία και η Γαλλία – κάτι το οποίο συνέβαλε μάλιστα κατά την γνώμη του στην επιβολή σκληρών οικονομικών όρων στον ηττημένο του πολέμου, την Γερμανία. Αλλά η σύγκριση αυτή πάσχει. Η Μεγάλη Βρετανία είχε αποδυναμωθεί πάρα πολύ από δύο παγκόσμιους πολέμους όταν η αυτοκρατορία αποσυντέθηκε από τα εξ' όν είχε συντεθεί. Εκτός τούτου, ήταν μια σχετικά μικρή χώρα με τεράστιες αποικίες: μια εύθραυστη κατασκευή, όπως αποδεικνύουν ακόμη πιο έντονα άλλα παραδείγματα, λ.χ. της Πορτογαλίας. Η Αμερική, αντιθέτως, είναι μια μεγάλη χώρα, και η δύναμη της ποτέ δεν βασίστηκε σε αποικίες, δηλαδή να πρέπει να διατηρεί παγκοσμίως κυβερνητικές και διοικητικές δομές. Επιπλέον, η Μ. Βρετανία έχει γίνει δευτερεύουσα στην κεφαλαιαγορά, διότι υπήρχε ένας ολοένα ισχυρότερος ανταγωνιστής, οι ΗΠΑ. Και εδώ γίνεται το πράγμα ενδιαφέρον. Υπάρχει κάποια κεφαλαιαγορά που θα μπορούσε να συναγωνιστεί την αμερικανική; Η απάντηση είναι όχι, και αυτό δεν θα αλλάξει στο ορατό μέλλον. Η Κίνα είναι φιλόδοξη και έχει δημιουργήσει μεγαλύτερη οικονομική δυναμική από ό,τι φανταζόταν κανείς πριν από μερικά ακόμα χρόνια. Η χώρα αναδύεται επί του παρόντος διεθνώς ως αντίπαλος των ΗΠΑ, οι οποίες υπό τον Τραμπ εμφανίζουν μεγαλύτερη τάση απομόνωσης. Μόνο που αυτά τα πολιτικά παιχνίδια, δεν αγγίζουν τις αγορές κεφαλαίων. Γι αυτές μετρά, για παράδειγμα, το ότι οι επενδυτές θέλουν να βλέπουν ισχυρά κατοχυρωμένα δικαιώματα ιδιοκτησίας. Αυτό υφίσταται στις ΗΠΑ, ο οποίος τα κληρονόμησαν από τους Βρετανούς. Στην Κίνα αντιθέτως, η ιδέα της ανεξάρτητης από την κυβέρνηση νομοθετικής εξουσίας δεν έχει καμία παράδοση, όπως γράφει ο Φράνσις Φουκουγιάμα. Αυτό δεν εμποδίζει την οικοδόμηση εσωτερικής οικονομικής ισχύος, αλλά θα μπορούσε να δημιουργήσει ένα σαφές όριο στην εισροή ξένου κεφαλαίου.

Κανένας ανταγωνιστής εν όψει

Και η Ευρώπη; Το ευρώ έχει μικρότερη σημασία από το δολάριο και μόνο επειδή οι χώρες της ευρωζώνης δανείζονται λιγότερο με αποτέλεσμα να εκδίδουν και αναλόγως λιγότερα ομόλογα: Υπάρχουν 8,1 τρις ευρώ στην αγορά, σε σύγκριση με τα 14,6 τρις ευρώ των ΗΠΑ. Επιπλέον, η αγορά είναι κατακερματισμένη από την κρίση του ευρώ, τα κρατικά ομόλογα δεν είναι ακριβώς κρατικά ομόλογα. Όποτε υπάρχουν μεγάλες ανησυχίες για την κατάρρευση της νομισματικής ένωσης, ούτε το ευρώ είναι ακριβώς ευρώ. Στην περίπτωση των ΗΠΑ, ο κάθε επενδυτής μπορεί βάσιμα να υποθέτει, ότι η Κεντρική Τράπεζα θα έσωζε την κυβέρνηση από τον κίνδυνο της χρεοκοπίας.

Επομένως, στην χειρότερη περίπτωση, τα αμερικανικά κρατικά ομόλογα απειλούνται από πτώση των τιμών ή πραγματικές ζημιές λόγω του πληθωρισμού, όχι όμως και από αδυναμία πληρωμής. Στην ευρωζώνη, από την άλλη πλευρά, μπορεί να υπάρξει κούρεμα του χρέους, όπως απέδειξε το παράδειγμα της Ελλάδας. Στην περίπτωση αυτή, η Κεντρική Τράπεζα δεν μπορεί να δώσει καμία έμμεση εγγύηση για το δημόσιο χρέος, διότι διαφορετικά θα δημιουργούσε το κίνητρο να βασίζονται τελικά ορισμένες χώρες στην πιστοληπτική ικανότητα των άλλων και να δανείζονται αναλόγως». Συμπέρασμα: Ανταγωνιστής στην αμερικανική κεφαλαιαγορά δεν διαφαίνεται. Επομένως, στο ορατό μέλλον δεν υπάρχει κανένας φόβος ότι το θεμέλιο του χρέους της αμερικανικής δύναμης θα καταστεί είναι εύθραυστο. »

Politico: «Ηρθε η ώρα να φύγει η Μέρκελ»

Χρόνια ολόκληρα καλλιεργούσε η Ανγκελα Μέρκελ το προφίλ μιας πανίσχυρης, αλλά μετριοπαθούς και γνήσιας πολιτικού, άτρωτης στα βέλη του ναρκισσισμού.

Κατά καιρούς δήλωσε ότι δεν σκοπεύει να παραμείνει αιώνια στο πόστο της, ότι θα αποσυρθεί, όταν έρθει η ώρα, στο εξοχικό της για να ψήνει κέικ και να ακούει κλασική μουσική. Αλλά φαίνεται ότι δεν αντιλαμβάνεται τα σημεία των καιρών, επισημαίνει το Politico σε άρθρο του με τίτλο «Ηρθε η ώρα να φύγει η Ανγκελα Μέρκελ».

«Η καγκελάρια της Γερμανίας έχει τα ηνία εδώ και 13 χρόνια, χρόνος πολύς για τα δικά της στάνταρ. Κι ακόμη χειρότερα, είναι μια σκιά του αλλοτινού της εαυτού. Η Μέρκελ δεν ελέγχει την κυβέρνηση, μόλις που καταφέρνει να συγκρατήσει τον συνασπισμό της από τη διάλυση και λόγω αυτού ακριβώς μετατρέπεται σε καρικατούρα. Η καταστροφική διαχείριση της υπόθεσης του “αντάρτη” επικεφαλής των μυστικών υπηρεσιών Χανς Γκέοργκ Μάασεν – τον οποίο προβίβασε στην αρχή και μετά ανακάλεσε την απόφασή της- δείχνει ότι έχει χάσει την αίσθηση της προοπτικής», σημειώνει ο αρθρογράφος Κόνσταντιν Ρίχτερ.

Η Μέρκελ ζήτησε συγνώμη για το χειρισμό της υπόθεσης Μάασεν, αλλά λίγες μέρες αργότερα η πλειοψηφία των βουλευτών της στράφηκε εναντίον της καταψηφίζοντας τον εκλεκτό της, Φόλκερ Κάουντερ και αναδεικνύοντας νέο επικεφαλής της ΚΟ τον σχετικά άγνωστο Ράλφ Μπρίνκχους.

«Υπάρχουν ορισμένα μέρη όπου η φήμη της Μέρκελ ως πλέον ισχυρής γυναίκας στον κόσμο και υπερασπίστριας των φιλελεύθερων αξιών παραμένει ανέπαφη. Αλλά στο Βερολίνο την αποκαλούν αλλιώς τώρα. Πρωτοσέλιδο της αγαπημένης εφημερίδας των Χριστιανοδημοκρατών την χαρακτήρισε lame duck («ανήμπορη»), ενώ το ίδιο είπε και ο επίτροπος Προϋπολογισμού της Κομισιόν και μέλος της CDU, Γκίντερ Ότινγκερ. Η τραγική ειρωνεία είναι φυσικά ότι η Μέρκελ βρέθηκε στη θέση που ήθελε πάση θυσία να αποφύγει. Βαθιά μέσα της πρέπει να ξέρεται ότι θα έπρεπε να φύγει από καιρό», τονίζει το δημοσίευμα.

Επιχειρώντας μια αναδρομή ο αρθρογράφος αναφέρει ότι μετά τις εκλογές του 2013 η Μέρκελ βρέθηκε στο απόγειο της ισχύος της αποπνέοντας έναν αέρα άνεσης κατά τη διαχείριση της οικονομικής κρίσης στην ευρωζώνη, ενώ οι συμπατριώτες της λάτρευαν τον πραγματισμό της, την αποστροφή της για τα μεγάλα λόγια, την τακτική της να κάνει μικρά βήματα κάθε φορά. Επιχείρησε μάλιστα μια στροφή προς τα αριστερά εναγκαλιζόμενη τις ιδέες της αντιπολίτευσης με τη θέσπιση κατώτατου μισθού, την κατάργηση της υποχρεωτικής στράτευσης, την απομάκρυνση από την πυρηνική ενέργεια αποξενώνοντας μεν μερίδα συντηρητικών ψηφοφόρων, αλλά κερδίζοντας έδαφος στο κέντρο. Όμως, εκεί που οι περισσότεροι στο κόμμα της περίμεναν να αποχωρήσει συνέβη το αντίθετο με τις γνωστές συνέπειες. Η προσφυγική κρίση το καλοκαίρι του 2015 και η απόφασή της να ανοίξει τα σύνορα της Γερμανίας στους μετανάστες την έφερε σε εξαιρετική δύσκολη θέση απέναντι στη συντηρητική πτέρυγα και τους ακροδεξιούς που φρόντιζαν να φουντώνουν τους φόβους της κοινής γνώμης για την έλευση ενός τόσο μεγάλου κύματος προσφύγων στη χώρα. Η προσφυγική κρίση την άλλαξε, όπως έχουν αλλάξει και οι καιροί:

«Η Δεξιά είναι εξάλλη με την εισροή των προσφύγων κι η Αριστερά είναι στα κάγκελα με την άνοδο του δεξιού λαϊκισμού. Ο μεγάλος συνασπισμός της Μέρκελ βρίσκεται σε μια άβολη θέση με δυσανεγιμένους συντηρητικούς που νιώθουν να πιέζονται εκ δεξιών από τη μία και δυσανεγιμένους Σοσιαλδημοκράτες που νιώθουν πίεση εξ’ αριστερών από την άλλη. Κι η καγκελάρια βρίσκεται στη μέση, χωρίς να ελέγχει την κατάσταση. Οι ψηφοφόροι θέλουν να ξέρουν ποιες είναι οι θέσεις των μεγάλων κομμάτων αυτές τις μέρες. Συντηρητικοί και Σοσιαλδημοκράτες πρέπει να λύσουν τις πολιτικές διαφορές τους με συζητήσεις που θα βγάλουν νόημα παρά με συμβιβασμούς πίσω από τις κουίντες. Κι αυτό δεν πρόκειται να συμβεί σε οποιονδήποτε μεγάλο συνασπισμό υπό την ηγεσία της Μέρκελ. Η ικανότητά της να αίρεται πάνω από τις κομματικές γραμμές – που οι περισσότεροι Γερμανοί θεωρούσαν άλλοτε αυτού – έχει μεταβληθεί σήμερα σε εμπόδιο. Και γι’ αυτό θα πρέπει να ετοιμάζεται να φύγει. Για το καλό της χώρας, για το καλό του κόμματός της αλλά και για το δικό της καλό», προτρέπει το Politico.

Σημειώνει δε ότι η Μέρκελ επαναλαμβάνει τα λάθη που έκαναν οι επιφανέστεροι καγκελάριοι της μεταπολεμικής Γερμανίας, ο Κόνραντ Αντενάουερ κι ο Χέλμουτ Κολ, υπερεκτιμώντας τη σημασία της σε μια περίοδο που ακόμη και οι δικοί της άνθρωποι, που της ήταν αφοσιωμένοι επί τόσα χρόνια, εκφράζουν τώρα την επιθυμία για αλλαγή. Και καταλήγει:

«Δεν είναι αργά για μια αξιοπρεπή αποχώρηση. Η πλειοψηφία των Γερμανών εκτιμά ακόμη τη Μέρκελ. Δεν είναι πια καθολική η αποδοχή της, αλλά τα πάει σχετικά καλά στις δημοσκοπήσεις (...) Κάποιοι -κυρίως στην Αριστερά- τη θαυμάζουν γι’ αυτό που έκανε το 2015. Άλλοι θέλουν να μείνει στο πόστο της φοβούμενοι μήπως ακολουθήσει περίοδος αστάθειας αν φύγει. Αλλά οι Γερμανοί – και η Μέρκελ – πρέπει να συνειδητοποιήσουν ότι η χώρα χρειάζεται αλλαγή. Κατεπείγοντως. Ο ευκολότερος δρόμος θα ήταν η προκήρυξη νέων εκλογών. Ίσως μάλιστα οι συντηρητικοί να εωφεληθούν αν περάσουν για λίγο στην αντιπολίτευση. Ή ίσως χρειάζονται κάποιον άλλον να ηγηθεί μιας νέας κυβέρνησης συνασπισμού.

Σε κάθε περίπτωση η Μέρκελ πρέπει να ετοιμάζεται για τη ζωή της μακριά από την καγκελαρία. Ένας συγκινητικός αποχαιρετιστήριος λόγος θα ήταν η ιδανική αρχή, εξηγώντας ότι ήθελε να φύγει νωρίτερα, αλλά δεν είχε τη δύναμη να το κάνει και μετά να πει αντίο και να πάει στο εξοχικό της στο Ούκερμαρκ. Λίγους μήνες μετά, αφού θα έχει περάσει κάποιο διάστημα ψήνοντας γλυκά κι ακούγοντας όπερες του Βάγκνερ, να βάλει υποψηφιότητα και κάποιο κορυφαίο πόστο στις Βρυξέλλες ή στον ΟΗΕ στη Νέα Υόρκη. Αναμφίβολα θα το πετύχει. Κι υπάρχουν πιθανότητες να τη θυμούνται στην πατρίδα της και το εξωτερικό ως μια από τις μεγαλύτερες προσωπικότητες που πέρασαν από την καγκελαρία της Γερμανίας».

**Η πορεία των μετοχών του FTSE 25 το Σεπτέμβριο και από 01/01
Μεγάλες απώλειες στις Τράπεζες, αλλά και όχι μόνο ...**

Μετοχή	Απόδοση Σεπτεμβρίου	Απόδοση από 01/01
ΑΔΜΗΕ	0,00%	-14,77%
ΑΛΦΑ	-21,68%	-30,67%
ΑΡΑΙΓ	-3,92%	-7,88%
ΒΙΟ	0,50%	-7,42%
ΓΕΚΤΕΡΝΑ	-1,46%	14,45%
ΓΡΙΒ	-6,46%	-13,37%
ΔΕΗ	-15,99%	-27,79%
ΕΕΕ	-0,51%	8,22%
ΕΥΔΑΠ	0,18%	-12,78%
ΕΛΠΕ	3,01%	-1,18%
ΕΤΕ	-28,51%	-45,14%
ΕΥΡΩΒ	-11,70%	-23,65%
ΕΧΑΕ	-2,35%	-14,18%
ΛΑΜΔΑ	-4,04%	-7,10%
ΜΟΗ	10,84%	19,81%
ΜΠΕΛΑ	-0,62%	-14,09%
ΜΥΤΙΛ	-0,93%	-6,46%
ΟΛΠ	1,73%	6,45%
ΟΠΑΠ	-2,32%	-13,90%
ΟΤΕ	-3,82%	-8,09%
ΠΕΙΡ	-21,67%	-38,76%
ΣΑΡ	3,06%	17,31%
TITK	7,83%	-6,77%
TENERG	4,43%	50,89%
Fourlis	-5,14%	-8,48%
ΓΔ	-5,20%	-13,97%
FTSE 25	-5,12%	-14,32%
Τραπεζικός Δείκτης	-20,98%	-34,09%